

VALERIO DUROV SEPTUAGENARIO (MMXV)

constantis expers indolis omnium
Fortuna regum sceptra pari modo
non vult teneri plurimosque
spina latens apices fefellit.

sunt aura cursu quos agili favens
palma revinctos vexit ad hospitos
portus, at oppressum per omne
mille malis agitabat aequor

gnatum Laertae casus amarior,
Scylla sodales nunc inopes truci
praedante, nunc insaniore
remigium feriente fluctu,

donec paternis redditus areis
cum comprobata coniuge filium
exceptit amplexu paratum
iam sinuare parentis arcus.

virtute pollens et specie nitens
mentisque proles inclyta acumine
quam dulce lenimen senectae,
scis, Valeri, pater invidende,

quassae carinae qui memoraberis
rexisse clavum tempore turbido,
sacris Camenarum tuendis
callidus atque peritus auspex.

doctrina damno sospes ab extero
Musisque pubes invigilans erit
merces negoti, quod subisti
bis decies doliturus annos;

ac mole duri nobilis imperi
vanam arcuisti corde superbiam:
hac arte Cincinnatus olim
vomerem avens iteravit uncum.

nunc absit omnis fronte severitas,
nunc apparatu, nunc opus est mero;
nunc inverecundo abstinere
non licet immodicoque Baccho.

credam colonos Elysios tibi,
dilecte, lustris quattuor et decem
functo propinantes odoras
ore pio vacuare testas,

quos inter aptis eniteat iocis
Flaccus recumbens et rigidus Cato
sermone iurans obsoleto
posse senem studuisse Musis.

Д. В. Кейер